

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Muliebre officium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Elogia.

IN Hetrusca disciplina observatum invenio, felicitatem ex Ove portendi: præsertim si Ovis infolito colore fuerit, quod mihi Virgilius optime tetigisse videtur, ubi dicit:

Ipsa sed in patris Arvis jam suave rubenti

Murice, jam croceo mutabit veller a succo.

De quo legitur apud Hetruscos: *Purpureo aureove colore Ovis si aspersa fuerit, Principi ordinis & generis summa cum felicitate largitatem auget, genus progeniem propagat in claritate, latioremq; efficit.* Ex

Aurea Agna Atrei.

quo nata inter greges Atrei aurea Agna, principium discordiarum illi ac Thyesti fuit, fratre scilicet invidia fraternæ felicitatis exulcerato. Unde illa citantur à Cicerone ex antiqua tragœdia Atreo, de

Nat. Deor. III.

Addo huc quod mihi portento caelestem pater

Prodigium misit regni stabilimen mei,

Agnum inter pecudes aurea clarum coma.

Auream enim Agnam Thyesti puero natam, & Pausanias & Plato meminere: animalque id ex lapide impositum ejus tumulo, ejusdem rei monumentum, Pausanias idem attestatur. Esto autem hoc apud historicos. Sed felicia illa portendi ex eventis comprobatur, tunc præcipue cum Agnus natus esset vellere in fronte purpureo in villa Antonini cujusdam plebei viri, eo die atque hora, qua Geta, Antoninus inde nuncupatus, Mediolani natus est. Verum is, in cujus ædibus Agnus editus fuerat, cum Imperium Antonino ex hoc portendi audisset ab Aruspice, de se dictum putans, ne fatum propalaretur agnum statim occidit, quod omen fuit Getam, qui & Antoninus vocabatur, ut subsecutum est, ab Antonino fratre necandum esse, quod apud Ælium Spartianum, & alios habetur: usque adeo auctores ea etiam quæ nihil attinent, in usum adsciscunt suum. Eadem Oves Diadumeno nascenti Imperium portendere, cum in agris patris Oves purpureæ duodecim natæ essent, quarum una tantum varia fuerat. Et Mathematici, quos tamen hic ridet Ambrosius, eum ad eroganda multa idoneum, atque itidem ad acquirendum dicunt, qui invadente in horoscopus Ariete fuerit in lucem editus. Nam hoc animal & vellus absq; ullo dolore molestiæ deponit, & à natura facile rursum eodem vellitur.

Afinam Ove mutandam cur præceptum.

In eamdem fere sententiam Ambrosius interpretatur divinam legem, ubi Afinam Ove mutandam in sacrificiis instituta Dei jubent. Afinam quidem Animal laboriosum, Ovis vero frugi, & non parvi proventus. Fructu igitur mutandum esse laborem, dicit Dominus id sub hoc verborum velamento subinveniens, quod uniuscujusq; laboriosi operis finis ad fructum respicere debeat. Neque tamen ignoscere esse, qui simpliciter intelligi velint præceptum hoc, ea de causa, quod Afinam sit immunda, ideoque in Ovem, quæ munda est, commutandam. Sunt qui hoc verborum involucre dicant, laborem & industriam omnem affectu simplici commendandam, per Ovem simplicitatem tantum, ut etiam superius dictum est, accipientes. Qui vero profundius rem exquirere sibi videntur, liberandam ajunt animam ab iis quæ fructum non habent, cujusmodi ea sunt, quæ solo sensu percipiuntur, cum fructus per Ovem omnino exprimat, per Afinam vero sensus ipsi materiæ simpliciter appliciti.

MULIEBRE OFFICIUM. CAP. XXIV.

Nova nupta in pelle nata quid.

Quod vero novam nuptam veteres in pelle lanata confidere jubebant, vetustum referre morem videtur, quod id vestimenti olim usui fuerit. Sed illud magis verisimile, quod hoc gestu additas, se ad præstandam lanificii operam marito pollicere viderentur. Nam ad hæc usq; tempora prærisque Italiæ locis, postero quam nova nupta mariti domum ingressa est die, illi è geniali thalamo mane prodeunti obviam propinqui sunt, colum, fufum & lanam, acum & forcem, rutabulum, peniculum, quodq; cuique in promptu fuerit instrumentum, omneque vas domesticum offerentes: quo ea muliebris haud ignara officii, se non ad delicias & voluptates, sed ad faciendam lanam, & alia quæ frugi sint curanda, venisse reminiscatur.

FOECUNDITAS. CAP. XXV.

Sane quidem Junoni regnorum & opulentia præfidi, partuumq; sospitatrici, Oves ambigua, hoc est, ut Bebius Macer ait, cum duobus Agnis atrinsecus alligatis sacrificabantur à matronis, quæ gemellos peperissent. At Siconii graves Oves Diis benevolis & fortunatis, quas ipsi *ευαειδαι* Athenienses *ευωνυς* vocabant, felicitandæ rei domesticæ causa immolare consueverunt. Herculis quoque divitiarum & proventus Deo, Ovis ramis quatuor imposita pro Bove, qui se sacris surripuerat, titulus